3.4. Щастя криється в житті заради інших

Діти народжуються з плоті й крові своїх батьків. Без батьків не було б і дітей. Однак люди в нашому світі відстоюють індивідуалізм, немов вони з'явилися на світ самі по собі. Лише той, хто жодного разу в житті не отримував ніякої допомоги ні від кого, має право ратувати за індивідуалізм. У нашому світі ніщо не з'являється на світ тільки лише заради себе. Усі істоти створені одне заради одного. Я існую заради вас, а ви – заради мене.

Немає більших дурнів, ніж егоїсти, що живуть тільки заради себе. Може здатися, що жити заради себе вигідно, однак урешті-решт таке життя веде до саморуйнування. Людина повинна жити заради своєї сім'ї, сім'я – заради країни, країна – заради всього світу, а світ – заради Бога.

У всіх навчальних закладах, заснованих мною, є три девізи. Перший говорить: «Живіть так, щоб не відкидати тіні, немов під полуденним сонцем». Жити, не відкидаючи тіні, - це значить жити з чистою совістю. Коли наше земне життя підійде до кінця і ми опинимося в духовному світі, все життя пронесеться перед нами в одну мить, немов на відеоплівці. Куди ми вирушимо, на Небеса або в пекло, залежить від того, як ми жили, тому наше життя має бути незаплямованим і чистим, без найменшої тіні.

Другий девіз - «Живи, проливаючи піт за землю, сльози за людство і кров за Небеса». У крові, поті й сльозах, пролитих людьми, немає ні краплі фальші. Вони – справжні. Однак якщо людина проливає кров, піт і сльози заради самого себе, в них немає особливого сенсу. Це потрібно робити заради блага інших.

І третій девіз - «Єдина родина під Богом!» Є лише один Небесний Батько, і як Його діти, всі люди – брати й сестри. Мовні, расові та культурні відмінності складають менше одного відсотка. Ми, люди, більш ніж на 99% схожі між собою.

У південній частині Тихого океану є чотирнадцять острівних держав. Коли я був на Маршаллових островах, я запитав президента:

- Ваша країна дуже красива, але вам, мабуть, непросто керувати нею, чи не так?

Президент, зітхнувши, відповів:

- Наше населення складає всього шістдесят тисяч, і наші землі розташовані в середньому всього на два метри вище рівня моря. Тому будь-яка хвиля метрової висоти може затопити більшу частину країни. Проте, наша найгостріша проблема – це освіта. Діти з багатих сімей виїжджають на навчання до Америки чи Європи і не повертаються назад. А для дітей із бідних сімей у нас просто немає шкіл, де вони могли б отримати гарну освіту, тому навіть найбільш здібні діти не можуть вивчитися, вийти в люди і стати лідерами в нашому суспільстві. Основна проблема острівних держав – таких як наша, - полягає в тому, що в нас немає можливості виховати лідерів, які очолять країну в майбутньому.

Вислухавши занепокоєння президента, я незабаром відкрив «Тихоокеанську середню школу» в Кона на Гавайях для дітей з острівних держав. Ця школа дає середню освіту дітям із різних острівних держав із можливістю пізніше поступити в коледж. Ми оплачуємо авіаквитки в обидві сторони, навчання та харчування і надаємо комп'ютери, щоб діти могли отримати найкращу освіту. Перед дітьми з острівних держав ми ставимо лише одну умову: як тільки вони закінчать навчання, вони повинні будуть повернутися до своїх країн і працювати там, служачи своїй країні і своєму народу.

Життя заради блага інших деколи вимагає від нас іти на жертви. Кілька років тому один із місіонерів нашої Церкви подорожував Південною Америкою, і в цей же час у районі, в якому він перебував, стався потужний землетрус. Дружина цього місіонера прибігла до мене, бліда, як простирадло.

- Що мені робити? – Ридала вона. – Я так переживаю! Я просто не знаю, що робити...

Як ви думаєте, що я відповів? Замість того щоб поплескати її по плечу і втішити, я накричав на неї:

- Тебе найбільше хвилює безпека чоловіка? Чи ти турбуєшся про те, скільки життів він може врятувати в тому районі лиха?

Для неї було абсолютно природним переживати, чи все в чоловіка добре. Однак її, як дружину місіонера, повинні були турбувати речі вищого порядку. Замість того щоб молитися виключно про його безпеку, вона повинна була молитися про те, щоб її чоловік міг урятувати якомога більше життів.

Ніщо в нашому світі не існує заради власного блага. Бог не за таким принципом створив наш світ. Чоловік існує заради жінки, а жінка – заради чоловіка. Природа існує заради людини, а людина – заради природи. Усі створені істоти в нашому світі живуть заради своїх партнерів, із якими вони взаємодіють. Це аксіома Небес: усе, що є в нашому світі, існує заради блага партнера.

Щастя можливе лише у взаєминах із партнером. Уявіть собі чоловіка, який усе життя був співаком і раптом опинився на безлюдному острові. Він співатиме там на весь голос, але якщо навколо немає жодного слухача, він не буде щасливий.

Тому усвідомлення того, що ми існуємо заради блага інших, - це величезне досягнення, здатне змінити еталон нашого життя. Коли ми розуміємо, що наше життя належить не тільки нам і має бути прожите

заради інших, ми маємо вибрати зовсім інший шлях, відмінний від того, яким ішли досі.

Щастя криється в житті, яке ви ведете заради інших. Як спів на самоті не зробить вас щасливими, так само вам не отримати радості від справ, які ви робите заради себе. Навіть найменший і найбанальніший учинок може принести вам щастя, якщо ви присвятили його іншій людині. Щастя можна знайти лише коли ви живете заради інших.

Revision #1
Created 2022-09-30 08:08:16 UTC by andres
Updated 2022-09-30 08:08:25 UTC by andres